

คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๖๕๑/๒๕๖๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๒๙ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

คดีของศาลจังหวัดเชียงราย

หมายเลขดำที่ ผบ.๑๔๗๐/๒๕๖๑

ระหว่าง	{	นายศุภฤทธิ อริยะ	โจทก์
		นายวรรณหรือวรรณค์ อมาตมณีหรืออมาตย์มณี	จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยประกอบอาชีพรับเหมาทำงานประเภทงานศิลปะ รูปปั้นจำลอง ป้ายไฟ โจทก์ว่าจ้างจำเลยทำป้ายไฟ จำนวน ๑ ชุด น้ำตกจำลอง ๑ ชุด และรูปปั้นแม่มด ขนาดเท่าคนจริง จำนวน ๓ ตัว ตกลงค่าจ้างรวมเป็นเงิน ๗๐,๐๐๐ บาท โจทก์ชำระเงินให้แก่ จำเลยไปแล้ว ๖๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยทำงานแล้วเสร็จเฉพาะป้ายไฟเท่านั้น ไม่ยอมทำงาน ในส่วนที่เหลือ การกระทำของจำเลยถือเป็นการผิดสัญญาต่อโจทก์ ขอให้บังคับจำเลยคืนเงินค่าจ้าง และชำระเงินค่าปรับรายวันพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์

จำเลยให้การต่อสู้คดีหลายประการ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลจังหวัดเชียงรายส่งคดีให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๙ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ โจทก์อ้างตามคำฟ้องว่า จำเลย

/ประกอบ ...

ประกอบกิจการรับเหมาทำงานประเภทงานศิลปะและรับจ้างโจทก์ทำป้ายไฟ น้ำตกจำลอง และรูปปั้นแม่มดขนาดเท่าคนจริงโดยเรียกค่าจ้างเป็นค่าตอบแทนตามทางการค้าปกติของตน จำเลยซึ่งเป็นผู้รับจ้างจึงอยู่ในฐานะเป็นผู้ให้บริการและเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓ ส่วนโจทก์ผู้ว่าจ้าง ไม่ปรากฏว่าโจทก์แสวงหาประโยชน์โดยตรงทางธุรกิจ จากงานที่ว่าจ้าง จึงอยู่ในฐานะผู้รับบริการและเป็นผู้บริโภคตามบทบัญญัติดังกล่าว เมื่อโจทก์ ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้อันสืบเนื่องจากสัญญาจ้างจึงเป็นคดีผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑)

วินิจฉัยว่าเป็นคดีผู้บริโภค

